

77 — Когато двѣ или повеки съществителни въ единственното число ся отнасятъ къмъ едно прилагателно, то ся поставя въ множ. число; като : *царя-тъ и овчерея-тъ сж равни подиръ смъртъ-тъ.*

78 — Съществителни-тъ мъжки оставатъ въ единственното число послѣ едно количествено : *два поюса, три челоуька, и прч.*

4.

За мѣстоименіе-то.

79 — Да отбѣгнемъ често-то повтореніе на едно име въ израженія-та, употреблявами нѣкои особени рѣчи, които занимаватъ негово-то мѣсто. Като, вмѣсто да кажемъ : *Димитъръ отиде на училище-то, но Димитъръ не си знай урока-тъ, и тѣй, учителя-тъ на Димитра ще накаже Димитра, пій казвами : Димитъръ отиде на училище-то, но, онъ не си знай урока-тъ; и тѣй, учителя-тъ му ще го накаже.* Думи-тъ онъ, му, го, които занимаватъ мѣсто-то на Димитра ся наричатъ Мѣстоименія.

80 — И тѣй, мѣстоименіе-то е дума която занимава мѣсто-то на едно име : *да любимъ бога, да ся молимъ нему (на бога).*

81 — Мѣстоименія-та, по свое-то си значеніе, сж : *лични, указателни, притяжательни, относителни, възпросителни и неопредѣлителни.*